

ЗЕМЛЕВПОРЯДНИК – КОРИСНА ТА ПЕРСПЕКТИВНА ПРОФЕСІЯ

Чуб Аліна Валеріївна ст. 41-3м групи

*Керівник: викладач землепорядних
дисциплін Загній О.І.*

*Немирівський коледж будівництва
та архітектури ВНАУ*

*“Почесна в минулому, потрібна сьогодні,
ще більш актуальна - в майбутньому”...*

Розвиток суспільства у всі часи був пов'язаний із землею, яка й тепер залишається основним засобом для існування людства і джерелом суспільного багатства. Потреба встановлювати межі турбувала землевласників із давніх-давен. Цю функцію виконують землепорядники. Коли з'явилися перші представники цієї професії – достеменно невідомо. Але землепорядник й нині є професією, яка потрібна як у селі, так і в місті.

У нашій країні професія землепорядника завжди користувалася шаную, адже вона присвячена безцінному скарбу України – землі. В Україні до землі завжди було особливе ставлення. Безкрайні поля дають гарні врожаї, з її надр піднімають сотні мільйонів тон вугілля, нафти і газу, в унікальних заповідних куточках відпочиває велика кількість туристів зі всього світу. У цьому є і заслуга землепорядників, які стежать за тим, щоб земля використовувалася раціонально, ефективно і дбайливо.

Землепорядники працюють у структурних підрозділах Держземагентства України, органах державної влади та місцевого самоврядування, в державних та приватних підприємствах, наукових установах, установах правового спрямування.

Землепорядник володіє не тільки своїми професійними знаннями, але й юридичними та природничими. Для професії необхідно мати математичні здібності, інженерний підхід, просторову уяву, здатність розбиратись у

законодавстві. Професія надзвичайно цікава та творча, яка потребує вміння приймати виважені рішення, спілкуватися із людьми, а також вимагає уважності, чіткості і відповідальності. Щоб стати успішним фахівцем у цій галузі, необхідно бути наполегливим, впевненим у собі, активним, мати добре розвинену інтуїцію і разом із тим вміти логічно мислити.

Основними завданнями землепорядника є:

а) розроблення прогнозів державної і регіональної програм використання й охорони землі;

б) складання схем землеустрою, техніко-економічних обґрунтувань використання та охорони земельних ресурсів;

в) встановлення на місцевості меж адміністративно-територіальних утворень;

г) складання проектів утворення нових та впорядкування існуючих землекористувань з урахуванням контурної організації території;

д) обґрунтування розміщення і встановлення меж територій з особливими природоохоронними, рекреаційними і заповідними режимами;

е) складання проектів відведення земельних ділянок у володіння або користування, відмежування в натурі вилучених (викуплених) і відведених земельних ділянок;

є) підготовка документів, які посвідчують право власності на землю або право користування нею;

ж) складання проектів внутрігосподарського землеустрою сільськогосподарських підприємств, організацій і установ;

з) авторський нагляд за здійсненням проектів.

За ступенем важкості та напруженості робота інженера із землепорядкування належить до середньої важкості та напруженості. Обмежень щодо статі та віку немає. Інженером із землепорядкування можуть працювати як жінки, так і чоловіки. Професійна діяльність землепорядника відбувається як у приміщенні, так і на відкритому повітрі, іноді у несприятливих умовах (дощ, вітер, сніг). Вони працюють як індивідуально, так

і в групі. У польових умовах ненормований робочий час, а тривалість робочого часу - 8 годин.

Професійно важливі риси:

- уважність;
- акуратність;
- хороший зір.

У польових умовах робота вимагає від землевпорядника певної фізичної сили, зібраності, організованості, прояву терпіння, витримки, спостережливості. При складанні схем, карт йому дуже необхідні точність рухів, і навички креслення. Протипоказаннями до навчання та виконання професійних обов'язків землевпорядника можуть бути:

- порушення функцій опорно-рухового апарату;
- поганий зір;
- серцево-судинні захворювання;
- пізня стадія гіпертонії.

За класифікацією професій, професійна діяльність землевпорядника відноситься до професій типу "людини-природа". Спеціаліст-землевпорядник повинен мати, як правило, вищу освіту за напрямком підготовки "геодезія, картографія та землевпорядкування", спеціальністю "землевпорядкування та кадастр", "землевпорядкування" або іншою близькою до "землевпорядкування" спеціальністю за освітньо-кваліфікаційним рівнем: молодший спеціаліст, бакалавр, спеціаліст або магістр.

На даний час у своїй роботі землевпорядники використовують сучасне обладнання: електронні інструменти; нові технології геоінформаційних систем, що дає змогу вивчати земну поверхню за космічними знімками та аерофотознімками; програмне забезпечення, яке дозволяє будувати картографічне зображення земної поверхні за результатами зйомки.

Великі проблеми в роботі створює недосконалість нормативно-правової бази, коли у трьох землевпорядників з одного і того ж питання можуть виникати три різні думки. При цьому, для професіоналів надзвичайно важливо

прийти до спільного рішення. Але ж як можна простому селянину пояснити проблеми законодавства? Прикро, коли не маєш змоги допомогти людині у вирішенні її питання, а ще більше - коли не знаєш, яким чином розтлумачити неможливість вирішення тієї чи іншої ситуації. До мінусів професії можна також віднести мало вільного часу для особистого життя, сім'ї і невідповідність заробітної плати в умовах сучасності. До плюсів – те, що робота цікава, багато спілкування, пізнання нового в земельному законодавстві та інше.

Професія землевпорядника була почесна в минулому, потрібна сьогодні, у період кардинального реформування земельних відносин, пов'язаного зі зміною суспільного ладу, і ще більш буде актуальна в недалекому майбутньому, коли у країні буде запроваджено ринок земель сільськогосподарського призначення. Будь-яка дія із землею вимагає належного оформлення, виконання великого обсягу різних робіт, починаючи від вимірювання земельних ділянок, розробки технічної і проектної документації та відповідного правового оформлення. А це все повинні робити кваліфіковані спеціалісти, і в достатній кількості.

З 1 січня 2013 року набув чинності Закон України “Про Державний земельний кадастр”, який є однією з умов зняття мораторію на відчуження земель сільськогосподарського призначення. Регулювання земельних відносин на ринкових засадах у новому правовому полі, орієнтованому на гармонійний, збалансований, безконфліктний розвиток землекористування, вимагає якісної підготовки висококваліфікованих землевпорядників, адже чим вищий рівень компетентності осіб, що створюють і регулюють земельні відносини, тим вищим, безпечнішим і здоровішим буде розвиток суспільства.

Висновок: В Україні професія землевпорядника завжди була у пошані. Технічний прогрес змінює крокву та мензулу на найсучасніші навігаційні прилади, але сутність професії залишається незмінною – раціональне використання найкращих у світі вітчизняних чорноземів, збереження їх для нащадків, надійний захист конституційних прав землевласників та орендарів. У

контексті проведення земельної реформи на ринку праці різко зріс попит на сертифікованих інженерів-землевпорядників. Тому у студентів, які здобувають професію землевпорядника, досить привабливі перспективи у плані працевлаштування після отримання диплому. Адже наш громадянський і професійний обов'язок – завжди дбати про красу української землі та збереження її родючості.

Список використаної літератури:

1. Посадова інструкція спеціаліста-землевпорядника.
2. Коваленко А.І. Модель підготовки молодших спеціалістів та система формування професійних компетенцій //Освіта, технікуми, коледжі:Навч. – мет.жур/ Немішаєве, 2012. – Вип.31. – с.8-9.
3. <http://www.zhu.edu.ua/college/node/28>
4. <http://rakurs.rovno.ua/14909>
5. <http://www.scribub.com/limba/ucraineana/83881.php>